

UZASADNIENIE

K. D. (1) reprezentująca małoletnią K. D. (2) pozwem z dnia 20 lutego 2017 roku wniosła o zasądzenie alimentów na rzecz małoletniej córki K. D. (3) od pozwanego - ojca dziecka M. M. w kwocie po 1050 zł miesięcznie (pozew k. 1-3 akt).

Pozwany ostatecznie uznał powództwo do kwoty po 500 zł miesięcznie, zaś w pozostałym zakresie wniósł o jego oddalenie (stanowisko pozwanego na rozprawach w dniu 02.06.2017r. i w dniu 09.05.2017r. – płyta CD k. 42, 49 akt).

Na podstawie zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego w postaci dowodu z przesłuchania stron (przedstawicielki ustawowej powódki - nagranie płyta CD k. 42 oraz pozwanego – nagranie płyta CD k. 49) oraz załączonych przez strony dokumentów (odpisu skróconego aktu urodzenia k.4; zaświadczeń z PUP k. 24, 25, 26; skierowania do odbycia stażu k. 19; deklaracji PIT pozwanego za 2016r. k. 20-23; umowy o dzieło pozwanego k. 44-45; wyciągów z księgi przychodów i rozchodów k. 35-38 akt) Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

K. D. (2) jest córką K. D. (1) i M. M. (d. akt urodzenia k. 4 akt).

Obecnie K. D. (1) (l. 35 lat) zamieszkuje wraz z małoletnią córką w mieszkaniu swojej babki w miejscowości O.. Łączne koszty utrzymania powyższego mieszkania to kwota ok. 900-950 zł miesięcznie, w tym czynsz to kwota 650 zł miesięcznie.

Małoletnia K. D. (2) ma obecnie ponad rok i pozostaje pod bezpośrednią opieką swojej matki, a także – kiedy matka dziecka wykonuje pracę zarobkową – swojej prababki, ewentualnie, gdy nikt z rodziny nie może przejąć opieki nad dzieckiem - opiekunki.

Na wyżywienie dla małoletniej K. potrzeba ok. 500 zł miesięcznie, na kosmetyki, środki czystości i higieniczne, w tym pampersy – ok. 350 zł miesięcznie, na zakup odzieży i obuwia – ok. 100 zł, na doraźne leczenie dziecka (koszt wizyt lekarskich i leków) – ok. 100 zł miesięcznie oraz zakup zabawek – ok. 70 zł miesięcznie. Ponadto na opiekunkę dla małoletniej matka powódki wydaje nawet 400 zł miesięcznie.

(d. przesłuchanie K. D. (1) – nagranie płyta CD k. 42 akt).

Matka małoletniej K. D. (1) jest z zawodu sprzedawcą. Prowadzi (w formie franczyzy piekarni (...)) sklep z pieczywem - wynajmuje ona lokal pod ten sklep i ponosi koszty związane z opłatą mediów. Ponadto w powyższym sklepie zatrudnia jednego pracownika, ponosi więc wydatki związane z jego wynagrodzeniem. Wreszcie posiada także kredyt zaciągnięty na otwarcie działalności, obecnie pozostało jej do spłaty 6500 zł.

We wcześniejszych latach zarobki K. D. (1) oscylowały nawet w granicach 7000 zł miesięcznie, jednakże w całym 2016 r. z prowadzonej działalności gospodarczej osiągnęła dochód jedynie w wysokości ok. 5800 zł. Do końca kwietnia 2017 r. zarobiła zaś ok. 12000 zł.

(d. przesłuchanie K. D. (1) – nagranie płyta CD k. 42, wyciągi z podatkowej księgi przychodów i rozchodów k. 35-38 akt).

M. M. ma obecnie 37 lat. Do maja 2016r. pozwany zamieszkiwał razem z K. D. (1) i małoletnią K. D. (2). Po rozstaniu się z K. D. (1) M. M. do sierpnia 2016 r. partycypował w kosztach utrzymania małoletniej córki przekazując kwotę po 400 zł miesięcznie.

W okresie od stycznia do kwietnia 2017r. pozwany przebywał w zakładzie karnym (zakład ten opuścił w dniu 5 kwietnia 2017 r.), obecnie zaś odbywa karę w systemie dozoru elektronicznego – poza miejscem zamieszkania może przebywać w godz. 8.00-18.00.

M. M. aktualnie zamieszkuje w domu jednorodzinnym w O. ze swoją nową partnerką i miesięcznym dzieckiem - partycypuje w kosztach utrzymania tego gospodarstwa domowego kwotą ok. 300 zł miesięcznie. Nadto na leki dla siebie potrzebuje ok. 60 zł miesięcznie.

Pozwany posiada także małoletniego syna (w wieku 11 lat) na utrzymanie którego obecnie nie łoży (pomiędzy pozwanym a matką powyższego dziecka trwa postępowanie rozwodowe).

M. M. aktualnie pracuje dorywczo w zakładzie pogrzebowym jako grabarz, gdzie zarabia ok. 1000 zł miesięcznie, a nadto również dorywczo wykonuje tatuaże, osiągając z tego tytułu dochód w wysokości kilkuset złotych miesięcznie.

Pozwany aktualnie nie utrzymuje jakiegokolwiek kontaktu z małoletnią powódką, nie bierze żadnego udziału w opiece nad nią.

(d. przesłuchanie M. M. – płyta CD k. 44, umowa o dzieło k. 44-45, zaświadczenia z PUP k. 24-26, deklaracja PIT k. 20-23 akt)

Sąd dokonał następującej oceny zebranego w sprawie materiału dowodowego.

Sąd uznał za wiarygodne wszystkie dokumenty przedstawione przez strony i załączone do akt sprawy. Ponadto Sąd za wiarygodne uznał również w przeważającej mierze zeznania stron. Sąd za zawyżone uznał jedynie wskazane przez K. D. (1) konieczne koszty wyżywienia małoletniej, a także środków higienicznych i ubrań dla niej. Nie kwestionując, iż K. D. (1) rzeczywiście ponosi wskazane przez siebie koszty, mając jednakże na uwadze doświadczenie życiowe i dochody rodziców małoletniej powódki (poziom życia małoletniej powódki winien być bowiem zbliżony do poziomu życia jej rodziców) w ocenie Sądu usprawiedliwione koszty wyżywienia małoletniej wynoszą ok. 500 zł miesięcznie, usprawiedliwione koszty zakupu kosmetyków, środków czystości i higieniczny (w tym pieluch) – ok. 350 zł miesięcznie, zaś odzieży – ok. 100 zł miesięcznie.

Sąd zważył co następuje:

W myśl art. 133 § 1 kro rodzice obowiązani są doświadczeń alimentacyjnych względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie, chyba że dochody z majątku dziecka wystarczają na pokrycie kosztów jego utrzymania i wychowania.

Obowiązek alimentacyjny każdego z rodziców względem dziecka istnieje niezależnie od tego, czy pochodzi ono z małżeństwa, czy też jest dzieckiem pozamałżeńskim.

W niniejszej sprawie nie ulega wątpliwości, iż powódka nie jest w stanie utrzymać się samodzielnie. Sam pozwany nie kwestionował zresztą tego, iż ciąży na nim obowiązek alimentacyjny wobec córki, a sporny był jedynie zakres tego obowiązku.

Zgodnie z treścią art. 135 § 1 kro, zakres świadczeń alimentacyjnych zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego. Wykonanie obowiązku alimentacyjnego względem dziecka, które nie jest w stanie utrzymać się samodzielnie, może polegać także, w całości lub części, na osobistych staraniach o jego utrzymanie i wychowanie.

Zgodnie z utrwalonymi w doktrynie poglądami przez usprawiedliwione potrzeby rozumieć należy te potrzeby, które zapewniają uprawnionemu prawidłowy rozwój fizyczny, duchowy, możliwości zdobywania wiedzy i kwalifikacji zawodowych. Potrzeby te dotyczą zarówno środków utrzymania, jak również środków wychowania. Dostarczenie uprawnionemu środków utrzymania to przede wszystkim zapewnienie mu mieszkania, wyżywienia, ubrania czy opieki w leczeniu. Zaspokojenie potrzeb w zakresie wychowania obejmuje oprócz środków finansowych, także osobistą troskę o rozwój fizyczny i umysłowy oraz przygotowanie do samodzielnego utrzymania się uprawnionego. W doktrynie podkreśla się jednocześnie, że pojęcia usprawiedliwionych potrzeb nie można jednoznacznie zdefiniować. Rodzaj i rozmiar tych potrzeb jest uzależniony od cech osoby uprawnionej oraz od różnych okoliczności natury

społecznej i gospodarczej w których osoba uprawniona znajduje się. Zakres obowiązku alimentacyjnego wyznaczać będą poszczególne sytuacje uprawnionego i zobowiązanego, konkretne warunki społeczno-ekonomiczne oraz cele i funkcje obowiązku alimentacyjnego. Dopiero na tym tle można określić potrzeby życiowe, materialne i intelektualne uprawnionego (uzasadnienie do tezy IV uchwały Sądu Najwyższego z dnia 16.12.1987r., II CZP 91/86). Pojęcia usprawiedliwionych potrzeb nie można też odrywać od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego, przy czym w doktrynie przyjmuje się, że dziecko ma prawo do równej stopy życiowej z rodzicami, którzy obowiązani są podzielić się z nimi nawet małymi dochodami.

Na usprawiedliwione wydatki powódki składają się niewątpliwie koszty zapewnienia jej odpowiednich warunków zamieszkania, koszty wyżywienia, koszty zakupu środków higienicznych, odzieży, a także koszty doraźnego leczenia i zakupu zabawek dostosowanych do rozwoju dziecka. Mając na uwadze ustalony w toku postępowania stan faktyczny w ocenie Sądu koszty te (bez kosztów wynajęcia opiekunki, w przypadku, gdy rodzina K. D. (1) nie może zaopiekować się małoletnią powódką) wynoszą ok. 1400 zł miesięcznie.

W ocenie Sądu, biorąc po uwagę wiek a także doświadczenie zawodowe pozwanego, uznać należy, iż możliwości zarobkowe pozwanego, rozumiane jako środki pieniężne, które osoba zobowiązana może i powinna uzyskiwać przy dołożeniu należytej staranności, stosownie do swych sił umysłowych i fizycznych (tak np. uchwała pełnego składu (...) – Izby Cywilnej i Administracyjnej z dnia 16 grudnia 1987 r., III CZP 91/86, OSNCP 1988, nr 4, poz. 42, wyrok SN z dnia 22 czerwca 2007 r., II UK 229/06, LEX nr 422753), wynoszą obecnie ok. 2000 zł netto miesięcznie. Możliwości zarobkowe matki małoletniej powódki są natomiast w ocenie Sądu nieco wyższe od możliwości pozwanego i wynoszą ok. 3000 zł netto miesięcznie.

W tej sytuacji, mając na uwadze usprawiedliwione potrzeby K. D. (3) oraz możliwości majątkowe i zarobkowe jej rodziców, jak również fakt, iż to na matce powódki ciąży obecnie cały ciężar zapewniania małoletniej powódce opieki, zważywszy jednak również na fakt, że pozwany ma na utrzymaniu jeszcze dwójkę małoletnich dzieci (przy czym na najstarsze z dzieci pozwany nie łoży jakichkolwiek środków, albowiem alimenty na to dziecko nie zostały jeszcze ostatecznie ustalone), zasadnym jest w ocenie Sądu obciążenie pozwanego M. M. obowiązkiem łożenia na rzecz córki K. D. (3) tytułem alimentów kwoty po 600 złotych miesięcznie, resztę kosztów utrzymania powódki winna ponieść natomiast jej matka.

Zdaniem Sądu powyższa kwota nie obciąża nadmiernie pozwanego (nie przekracza jego możliwości zarobkowych i majątkowych, stanowiących górną granicą świadczeń alimentacyjnych), biorąc pod uwagę, iż winien on podzielić się z małoletnią córką nawet bardzo skromnymi dochodami, jak również mając na uwadze, iż ponoszone przez pozwanego koszty utrzymania domu, w którym pozwany zamieszkuje, są niewielkie (jego udział to jedynie ok. 300 zł).

Z kolei kwota żądana przez matkę małoletniej, tj. 1050 zł miesięcznie, zdaniem Sądu nie uwzględnia konieczności ponoszenia także przez K. D. (1) części kosztów utrzymania małoletniej oraz (przede wszystkim) przekracza możliwości zarobkowe pozwanego, który ma jeszcze dwójkę innych dzieci.

Biorąc powyższe pod uwagę Sąd zasądził od M. M. na rzecz jego córki K. D. (3) alimenty w kwocie po 600 zł miesięcznie, płatne do rąk matki małoletniej do 10 tego każdego miesiąca z góry wraz z ustawowymi odsetkami w przypadku uchybienia terminowi płatności którejkolwiek rat, począwszy od 5 kwietnia 2017 r. (czyli od dnia opuszczenia przez pozwanego zakładu karnego – w czasie pobytu w jednostce penitencjarnej pozwany nie dysponował bowiem możliwościami zarobkowymi), zaś w pozostałym zakresie powództwo oddalił.

O nieuiszczonych kosztach sądowych Sąd orzekł na podstawie art. 113 ust. 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych w zw. z art. 102 kpc, zaś o rygorze natychmiastowej wykonalności na podstawie art. 333 § 1 pkt. 1 kpc.

Koszty postępowania między stronami Sąd zniósł na podstawie art. 100 kpc.